

på et reelt grundlag afhængig af, at indtrufne skader anmeldes hurtigt efter skadens indtræden.

Økonomi- og Erhvervsministeriet deler bestyrelsens synspunkt.

Danske rederier har pligt til at bidrage til det nuværende Krigsforsikringsinstitut, når deres skibe er omfattet af ordningen, jf. lovens § 3, stk. 1, sammenholdt med § 1, stk. 2, og § 4. Som nævnt ovenfor under afsnit 1 betales der ikke på nuværende tidspunkt forsikringspræmier til instituttet, som derfor ikke råder over en startkapital. Ved likvidationen af det tidligere Krigsforsikringsinstitut for danske Skibe blev den oparbejdede formue, som androg ca. 4 mia. kr., udlodet.

Rederiernes foreløbige bidrag til Krigsforsikringsinstitutet fastsættes af bestyrelsen for hver enkelt rejse eller for et bestemt tidsrum. Ved beregningen af bidragets størrelse kan der tages hensyn til, hvor skibet sejler, og der kan dermed fastsættes et højere bidragsbeløb for sejlads i særligt risikofyldte områder.

Det er således rederierne, der sammen med statens bidrag på op til 2 mia. kr., jf. lovens § 7, stk. 1, skal udrede forsikringsudbetalinger samt administrationsomkostninger ved driften af instituttet. Hvis staten eller andre reassurerer for instituttets forpligtelse, skal redernes bidrag også dække den fulde reassurancepræmie. Forsikringsbidraget justeres af bestyrelsen, når det under hensyn til forandrede forhold er påkrævet. Det er hensigten, at instituttet skal hvile i sig selv.

Henset endvidere til handelsflådens værdi på mere end 100 mia. kr. sammenholdt med det begrænsede antal forsikringstagere, som bidrager til instituttet, vurderes det, at instituttet kan være unødigt sårbart, hvis bestyrelsens fastsættelse af foreløbige forsikringsbidrag ikke afspejler størsteparten af eventuelt allerede indtrufne skader, fordi disse endnu ikke er anmeldt.

Lovforslaget lægger på den baggrund op til, at fristen for at annoncere en krigsskade, jf. lovens § 10, ændres fra 6 måneder til 1 måned. Som konsekvens heraf indebærer lovforslaget, at erstatningskrav mod instituttet ligeledes bortfalder efter 1 måned.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 2.

2.2 Nedsættelse af fristen for, hvornår der efter forsikringstidens ophør kan udstedes præklusivt proklama

2.2.1 Gældende ret

Efter lovens § 10 finder § 19, stk. 2, i lov nr. 208 af 21. maj 1969 om krigsforsikring af fast ejendom og

løsure tilsvarende anvendelse på erstatningskrav omfattet af krigsforsikringsloven. Denne henvisning indebærer, at Krigsforsikringsinstitutets bestyrelse tidligst 1 år efter forsikringstidens ophør kan udstede en meddelelse om, at krav mod instituttet bortfalder, hvis de ikke er anmeldt inden for en nærmere angivet frist.

2.2.2 Økonomi- og Erhvervsministeriets overvejelser

Også i denne henseende har en enig bestyrelse i Krigsforsikringsinstitutet peget på behovet for at fastsætte en kortere frist for, hvornår der kan udstedes præklusivt proklama.

Udstedelse af præklusivt proklama forventes kun at få ringe praktisk betydning i forhold til erstatningskrav vedrørende skibe forsikret i Krigsforsikringsinstitutet. I lyset af ønsket om, at instituttet ikke skal være aktivt uden for krigssituationer, og at det ikke løbende skal forvalte en formue, findes det samtidig hensigtsmæssigt at give bestyrelsen grundlag for hurtigst muligt at afvikle instituttet efter forsikringstidens ophør.

Lovforslaget lægger på den baggrund op til at nedsætte fristen for, hvornår instituttets bestyrelse kan udstede præklusivt proklama fra 1 år til 2 måneder.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 2.

2.3 Definition af krigsskade

2.3.1 Gældende ret

Lovens § 3, stk. 2, fastlægger begrebet krigsskade. Efter bestemmelsens ordlyd er krigsskade defineret som en skade opstået som følge af krig eller krigslignende handlinger mellem Danmark og en fremmed magt eller som følge af en krig, i hvilken to eller flere stormagter deltager, samt oprør eller borgerlige uroligheder under eller i forbindelse med sådanne krige, uanset hvor de måtte finde sted.

I det oprindelige forslag til lov om krigsforsikring af skibe (L 225 af 16. april 1997) er der i bemærkningerne til § 3, stk. 2, om lovens anvendelsesområde, jf. Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, sp. 4836, imidlertid anført følgende:

»Stk. 2 fastlægger begrebet krigsskade. Lovens område afgrænses til skade opstået som følge af krig eller krigslignende handlinger mellem Danmark og en fremmed magt eller i forbindelse med en stormagtskrig. Ved en stormagtskrig forstås *indbyrdes krig mellem nogle af de 5 stormagtslande (UK, Frankrig, Rusland, Kina og USA)*, hvor man efter de sædvanlige privatretlige policevilkår i reassuranceaftalen vil ophæve skibets krigsforsikring.«